

- член 3, параграф 1, член 4, параграф 5 и член 11, параграф 2 от Директива 2004/35 трябва да се тълкуват в смисъл, че когато компетентният орган реши да наложи на оператори, чиито дейности са сред изброените в приложение III към тази директива, мерки за отстраняване на екологични щети, той не е длъжен да установи виновно поведение, съответно нито улисъл, нито небрежност, от страна на операторите, чиито дейности се считат за източник на екологичните щети. За сметка на това компетентният орган е длъжен, от една страна, първо да установи произхода на констатираното замърсяване, като разполага в това отношение с право на преценка относно реда, средствата и продължителността на тази проверка. От друга страна, този орган е длъжен да установи в съответствие с националните правила, уреждащи доказването, причинно-следствена връзка между дейностите на операторите, по отношение на които са приети мерките за отстраняване, и това замърсяване;
- доколкото задължението за отстраняване тежи върху операторите единствено поради приноса им за замърсяването или за опасността от замърсяване, компетентният орган трябва, по принцип, да установи степента на участие на всеки един от тези оператори в замърсяването, което той иска да прелახне, и да вземе предвид съответното им участие при изчисляването на разходите по дейностите за отстраняването, които този орган поставя в тежест на посочените оператори, ако не се предвижда друго в член 9 от Директива 2004/35.
2. Член 7 и член 11, параграф 4 от Директива 2004/35/ЕО във връзка с приложение II към нея трябва да се тълкуват в смисъл, че:
- компетентният орган е оправомощен да измени съществено мерките за отстраняване на екологични щети, които са били определени вследствие на съответната процедура, проведена в сътрудничество със съответните оператори, и които вече са изпълнени или чието изпълнение е било започнато. Преди да вземе подобно решение обаче:
- този орган е длъжен да изслуша операторите, на които се налагат подобни мерки, освен ако неотложността на екологичната ситуация изисква незабавни действия от негова страна;
- посоченият орган е длъжен освен това да покани поспециално лицата, на чиято земя трябва да се предприемат тези мерки, да представят своите забележки, които той взема под внимание,
- този орган е длъжен да вземе предвид посочените в точка 1.3.1 от приложение II към Директива 2004/35 критерии и да укаже в решението си основанията, на които се базира изборът му, както и евентуално основанията, поради които не е било необходимо или възможно да се извърши обстоятелствен преглед с оглед на споменатите критерии, например поради неотложността на екологичната ситуация,
- в обстоятелства като разглежданите в главните производства Директива 2004/35 допуска национална правна уредба, която позволява на компетентния орган да поставя упражняването на правото на засегнатите от мерките за отстраняване на екологичните щети оператори да ползват своите земи в зависимост от условието тези оператори да извършат изискваните във връзка със споменатите мерки работи, макар мерките да не се отнасят до посочените земи, тъй като те вече са били предмет на мерки за „оздравяване“ или никога не са били замърсени. Подобна мярка обаче трябва да се обосновава от целта да се попречи на влошаването на екологичната ситуация в местата, където се изпълняват посочените мерки, или в приложение на принципа за предпазливост да се обосновава от целта да се предотврати възникването или повторното настъпване на други екологични щети в притежаваните от операторите земи, прилежащи към целия морски бряг, който е предмет на мерките за отстраняване.

(¹) ОВ С 19, 24.1.2009 г.

Определение на Съда (пети състав) от 22 януари 2010 г.
— esobluе AG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Дело C-23/09 P) (¹)

(Жалба — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — По-ранна марка BLUE — Словен знак „Esobluе“ — Вероятност от объркване — Прилика в знаците)

(2010/C 134/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: esobluе AG (представител: С. Osterrieth, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: D. Botis), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (първи състав) от 12 ноември 2008 г. по дело esobblue AG/CXВП (Т-281/07), с което Първоинстанционният съд отхвърля жалбата на заявителя на словната марка „Esobblue“ за услуги от класове 35, 36 и 38 срещу решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) от 25 април 2007 г. по преписка № R 844/2006-1, с което се отхвърля жалбата срещу решението на отдела по споровете за отказ от регистрация на посочената марка в рамките на възражението, повдигнато от притежателя на словната марка на Общността „BLUE“ за стоки и услуги от класове 9, 36 и 38, както и на други словни марки на Общността, съдържащи думата „BLUE“

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда esobblue AG да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 90, 18.4.2009 г.

Определение на Съда (четвърти състав) от 11 март 2010 г. (преюдициално запитване от Högsta domstolen, Швеция) — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening/AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

(Дело C-24/09) (¹)

(Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Директива 85/337/ЕО — Оценка на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда — Директива 96/61 — Комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването — Участие на обществеността в процеса на вземане на решения в областта на околна среда — Право на обжалване на разрешенията за осъществяване на проекти, които могат да имат значително въздействие върху околната среда)

(2010/C 134/18)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta domstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening

Отговорник: AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

Предмет

Преюдициално запитване — Högsta domstolen — Тълкуване на член 1, параграф 2, член 6, параграф 4 и на член 10а от Директива 85/337/ЕО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 175, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174), изменена с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година за осигуряване участието на обществеността при изготвянето на определени планове и програми, отнасящи се до околната среда и за изменение по отношение на участието на обществеността и достъпа до правосъдие на Директиви 85/337/ЕО и 96/61/ЕО на Съвета — Декларация на Комисията (ОВ L 156, стр. 17) — Тълкуване на член 2, точка 14 и на член 15а от Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (ОВ L 257, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 183), изменена с Директива 2003/35 — Национално законодателство, което позволява на местни сдружения с нестопанска цел да участват в предварителната процедура за издаване на разрешение за опасни за околната среда дейности, но обвързва правото на такива сдружения да обжалват разрешенията с условията опазването на околната среда да е вписано като цел в устава им, да са упражнявали дейност най-малко в продължение на три години и да имат най-малко 2 000 члена

Диспозитив

1. Членовете на заинтересованата общественост по смисъла на член 1, параграф 2 и на член 10а от Директива 85/337/ЕО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година, както и по смисъла на член 2, точка 14 и на член 15а от Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, изменена с Директива 2003/35, като последните разпоредби са възпроизведени в член 2, точка 15 и член 16 от Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, трябва да имат възможност да обжалват решението, с което инстанция, принадлежаща към съдебната система на дадена държава членка, се е произнесла по молба за разрешение за осъществяване на проект, независимо от ролята, която същите са могли да играят при разглеждането на споменатата молба, участвайки в производството пред споменатата инстанция и излагайки по този повод позицията си.
2. Член 10а от Директива 85/337, изменена с Директива 2003/35, и член 15а от Директива 96/61, изменена с Директива 2003/35, като последната разпоредба е възпроизведена в член 16 от Директива 2008/1, не допускат разпоредба от национално законодателство, която